

2015. március 19., csütörtök

Mt 1,18-21.24a

Még a jószándékú ember is alábecsüli, hogy az isteni szeretet milyen csodákra képes. József példája legelőször egy kérdést vet fel: jegyese állapotát miért magában fontolgatta ahelyett, hogy beszélgetést kezdeményezett volna vele? Kérdéses viselkedéssel vagy jelenséggel szembesülve hasznosabb, ha az okok találgatása helyett inkább kérdezzünk. Ha ettől a feszültség megszűnik, az a bennünk élő Isten csodája, amely felett kár elsiklani.

Ha beszélgetésre valamiért nincs mód, követhetjük József példáját: ítélezés helyett imádkozzunk, hátha meghalljuk úgy az Isten szavát.

Találgatás helyett beszélgetés, ítélezés helyett imádkozás... a sort folytathatjuk: áldozat helyett könyörületesség, elnézés helyett aktív megbocsátás -- eljuthatunk így akár az ellenségszeretetig, amely (miközben önmaga is hatalmas csoda!) bőven teremheti szívünkben a további csodákat.

Isten csodáit csak akkor veszem észre, ha nyitott szemmel és főként: nyitott szívvel keresem őket. De a nézelődés nem elég. Vajon működtetem-e akkora intenzitással a bennem élő szeretetet, hogy legyen ereje környezetemben csodákat tenni?

Wágner Ferenc, Székesfehérvár